

05/04/2026

«Από την Έξοδο στην Ανάσταση»: Προπάσχαλια εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Αφιερωμένη στην επέτειο των 200 ετών από την Ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου ήταν η μεγάλη προπάσχαλια εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος με τίτλο: «Από την Έξοδο στην Ανάσταση» που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 4 Απριλίου 2026.

Τα μουσικά σύνολα του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός», μάγεψαν το πολυπληθές κοινό, το οποίο κατέκλυσε το μεγάλο Αμφιθέατρο της Ιεράς Μητροπόλεως στο Πνευματικό και Διοικητικό Κέντρο της τοπικής Εκκλησίας στην Λαμία, καθώς και τους αναρίθμητους τηλεθεατές και ακροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στην έναρξη της εκδηλώσεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών βράβευσε τον κ. Δημητρίου Ανάγνου, διακεκριμένο καλλιτέχνη της φωτογραφίας και στέλεχος της Υπηρεσίας Τύπου και Μέσων Ενημέρωσης (Ραδιοφωνικού Σταθμού, διαδικτύου και μέσων κοινωνικής δικτυώσεως) της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, για την αδιάκοπη, πολυετή και σπουδαία διακονία του στην τοπική Εκκλησία και στην κοινωνία, καθώς με τον φωτογραφικό του φακό σημειώνει και απαθανατίζει την σύγχρονη εκκλησιαστική ιστορία και την πολιτιστική πορεία του τόπου.

Ο Διευθυντής του Ωδείου «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ ανέγνωσε το σχετικό πιττάκιο τιμής και ευγνωμοσύνης της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ενώ την απόδοση του πιττακίου τιμής και του πορτραίτου του Επισκόπου Νέων Πατρών Γερμανού του Μελωδού, από τον οποίο έλαβε το όνομά του το Ωδείο, πραγματοποίησε ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών συνοδευόμενο από πατρικές ευχές, σεβασμό και αγάπη, εν μέσω παρατεταμένων χειροκροτημάτων απάντων των παρευρισκομένων.

Κείμενα μεγάλων Ελλήνων Λογοτεχνών, Συγγραφέων και Ποιητών σχετικά με την Ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου ανέγνωσαν οι Οσιώτατες Αδελφές της Γυναικείας Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλιού Παλαιοχωρίου Δυτικής Φθιώτιδος μοναχές Καικιλία και Χρυσοστόμη, καθώς και ο Προσμονάριος του Ιερού Προσκυνηματικού και Μητροπολιτικού Καθίσματος Παναγίας Προυσιωτίσης Βαρδατών Μοναχός Ιερόθεος.

Την εκδήλωση αποφώνησε με τον πατρικό του λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών σημειώνοντας χαρακτηριστικά:

«Παρακολουθήσαμε απόψε αυτή την μυσταγωγία, μια μυσταγωγία στην ιστορία της Ρωμιοσύνης, μια μυσταγωγία στην θεολογία της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, μια μυσταγωγία στο μυστήριο της αγάπης του Θεού, αλλά και μια μυσταγωγία στην περιπέτεια των ανθρωπίνων σχέσεων, γιατί η ιστορία που γράφηκε πριν 200 χρόνια στη Ρούμελη, στη δυτική Ρούμελη, στο ιστορικό Μεσολόγγι, είναι μία ιστορία που έχει βαθιές ρίζες, μια ιστορία που συνδυάζει τη

γενναιότητα, την αποφασιστικότητα, τον ηρωισμό, την αυτοθυσία και συγχρόνως τη διάψευση και την προδοσία, γιατί και σε αυτήν την περιπέτεια του Γένους υπήρξε προδοσία και διάψευση, η οποία οδήγησε σε μία φαινομενική ήττα, οδήγησε στο θάνατο, στο αίμα. Στην πλημμύρα του αίματος. Το ζήσαμε και στον τόπο μας, αν ανατρέξουμε στη μάχη των Θερμοπύλων, μία αντίστοιχη τραγική ιστορία. Ζούμε και στις δικές μας ανθρώπινες σχέσεις, δεν υπάρχει καμία σχέση αγάπης, καμία σχέση εμπιστοσύνης, καμία σχέση προσδοκίας και πίστης, που να μην πληγώνεται από τη διάψευση κάποια στιγμή, από την προδοσία, από τα βέλη του εγωισμού, του συμφέροντος, της ιδιοτέλειας.

Αλλά και η μυσταγωγία της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας πόσο ταιριάζει σε αυτή την περιπέτεια της Ρωμιοσύνης και στην περιπέτεια της ανθρώπινης ύπαρξης, γιατί η Είσοδος του Κυρίου μας στα Ιεροσόλυμα, που είναι μία αγαπητική κένωση και αυτή, μία έξοδος από τον ουρανό και μία είσοδος στην ιστορία, η οποία γίνεται φαινομενικά δεκτή «με τα βαΐων και κλάδων», με ενθουσιασμό, με εκφράσεις υπακοής, αποδοχής, αναγνώρισης και μαθητείας, κι όμως και αυτή η ιστορία αγάπης γνωρίζει και αυτή το φίλημα της προδοσίας, γνωρίζει και αυτή τη διάψευση για τριάκοντα αργύρια, γνωρίζει και αυτή την επανάληψη της ιστορίας του Εφιάλτη, την επανάληψη της ιστορίας του προδότη στο Μεσολόγγι, γνωρίζει την επανάληψη πολλών τέτοιων ιστοριών κι ο Χριστός ανεβαίνει στον Σταυρό και βρίσκεται εκεί στην έκφραση της απόλυτης αγάπης και η απόλυτη αγάπη δεν μπορεί παρά να εκφράζεται με την απόλυτη συγχώρεση, γιατί μόνο τότε μία αγάπη είναι απόλυτη και αληθινή. Όταν γίνεται αγάπη προς τον εχθρό, όταν γίνεται και είναι αγάπη προς αυτόν, ο οποίος έδωσε τη βολή για τον θάνατο.

Όλα αυτά αποτυπώθηκαν πολύ όμορφα απόψε και αποτελούν ένα διαρκές δίδαγμα για όλους μας, μία παρηγοριά για κάθε άνθρωπο, που έχει βιώσει και βιώνει την απογοήτευση στη ζωή του.

Και απευθύνομαι κυρίως στα παιδιά: ο κόσμος στον οποίο θα ζήσετε, ο κόσμος τον οποίο εμείς έχουμε δημιουργήσει για σας δεν είναι δυστυχώς ένας αγγελικός κόσμος, είναι ένας κόσμος μικροτήτων, ένας κόσμος συγκρούσεων, ανταγωνισμών ακόμα και σε μικροεπίπεδο. Γίνεστε και εσείς μάρτυρες καθημερινά στο σπίτι, στη γειτονιά στο σχολείο, στη πλατεία, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, γίνεστε και γινόμαστε μάρτυρες μίας κοινωνίας που δεν θέλει να ζήσει με αγάπη, που δεν θέλει να ζήσει, όπως της προτείνει ο Χριστός, γιατί αυτή είναι δυστυχώς η σκληρή πραγματικότητα. Προτιμούμε να εγκλωβιστούμε σε ένα μικρόκοσμο δικό μας, όπως το φανταζόμαστε, σε μία εντελώς εικονική πραγματικότητα. Η εικονική πραγματικότητα δεν είναι δημιούργημα της τεχνολογίας ούτε τις πληροφορικής ούτε της τεχνητής

νοημοσύνης, είναι η πραγματικότητα, που έπλασε ο πρώτος άνθρωπος ο Αδάμ και η Εύα, μια εικονική πραγματικότητα με ένα κόσμο χωρίς Θεό, ένα κόσμο που Θεός θα είναι ο εγωπαθής άνθρωπος, ένα κόσμο που Θεός θα είναι το ατομικό συμφέρον, το ατομικό βόλεμα, η ατομική επιδίωξη.

Αυτός ο κόσμος είναι που βυθίζει και σήμερα την ανθρωπότητα στο αίμα, αυτός ο κόσμος είναι που δεν μετανοεί, έστω και αν έχουν χυθεί εκατομμύρια εκατομμυρίων τόνοι, πελάγη αίματος, μέσα στο διάβα της ιστορίας και βλέπουμε και σήμερα να επιμένει, να επιμένει και σήμερα, που υποτίθεται ότι έχει προαχθεί ο πολιτισμός, που υποτίθεται ότι υπάρχουν οργανισμοί ειρηνευτικοί, υπάρχουν συμβάσεις, διακηρύξεις, συμφωνίες, σήμερα που υποτίθεται ότι οι άνθρωποι έχουν τρόπο επικοινωνίας πολύ ευκολότερο από παλαιότερα και παρά ταύτα ακόμη και σήμερα προτιμούν να μιλούν με τις βόμβες, προτιμούν να μιλούν με τα drones, προτιμούν να μιλούν με κάθε ενισχυμένο μέσο καινούργιο και προτιμούν να επενδύουν τεράστια κονδύλια όχι για την παιδεία των παιδιών, όχι για να δημιουργούν ωδεία και σχολές μουσικές στα μήκη και στα πλάτη του κόσμου, όχι για να λύνουν και να βελτιώνουν το πρόβλημα της υγείας, του υποσιτισμού, του αναλφαβητισμού, της έλλειψης βασικών πόρων διαβίωσης, αλλά για να δημιουργούνται τα πιο τελευταίας τεχνολογίας, ισχύος και αποτελεσματικότητας όπλα και μέσα θανάτου και καταστροφής.

Σε ένα τέτοιο λοιπόν κόσμο ζούμε, που φαίνεται ότι ο Ιούδας έχει πολλή δύναμη τελικά, και έχει πάρα πολλούς διαδόχους μέσα στην ιστορία και πολλές εκφράσεις γιατί ό,τι πληγώνει την αγάπη, ό,τι δηλητηριάζει την αγάπη, ό,τι ναρκοθετεί την αγάπη, αυτό εκφράζει την επιλογή του Ιούδα και αυτό οδηγεί στο Γολγοθά και στο θάνατο με μία όμως ουσιώδη διαφορά την οποία ανέδειξε και η Έξοδος του Μεσολογγίου, ανέδειξε και η μάχη των Θερμοπύλων, το «Μολών Λαβέ» των πατέρων μας, ανέδειξε η θυσία του Αθανασίου Διάκου, ανέδειξαν οι θυσίες των ηρώων του Γένους, αναδεικνύουν και οι θυσίες των ανθρώπων της καθημερινότητας, που εξακολουθούν να αγαπούν, που εξακολουθούν να θυσιάζονται, που εξακολουθούν να κάνουν πίσω στο εγώ τους χάρη στο εμείς.

Αυτό φανερώνει και η αποψινή βραδιά και εκδήλωση ότι τελικά τον τελευταίο λόγο στην ιστορία δεν τον έχει η προδοσία, αλλά τον έχει η αγάπη και ο έρωτας του Θεού για τον άνθρωπο. Τον τελευταίο λόγο στην ιστορία δεν τον έχει ο θάνατος, αλλά τον έχει η Ανάσταση και το μήνυμα της Εξόδου του Μεσολογγίου 200 χρόνια πριν, το μήνυμα των παιδιών του Ωδείου «Γερμανός ο Μελωδός» σήμερα είναι ότι θα νικήσει τελικά η Ανάσταση τον θάνατο. Ο θάνατος νικήθηκε, ο θάνατος θα νικηθεί, ο θάνατος θα νικιέται, η αγάπη θα νικήσει και αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουν τα παιδιά μας απόψε και γι' αυτό τα ευγνωμονούμε, τα

ευχαριστούμε, τα ευλογούμε και ευχόμαστε πραγματικά να ζήσουν σε έναν καλύτερο κόσμο, πολύ καλύτερο από αυτόν που έζησαν οι πρόγονοί μας και εμείς.

Σας απευθύνω προσκλητήριο. Θα χτυπάνε οι καμπάνες των Εκκλησιών αυτήν την Μεγάλη Εβδομάδα και αυτή την Μεγάλη Εβδομάδα και τη Διακαινήσιμο, μην μείνουμε περαστικοί, απλώς να ανάψουμε ένα κερί, αλλά να γίνουμε μέτοχοι. Είναι ευκαιρία συμμετέχοντας στα γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδος να συναντήσει κανείς τη ζωή του όλη, όχι μόνο το παρελθόν του, όχι μόνο να κατανοήσει το παρόν του, αλλά κυρίως να διαβάσει το μέλλον του».

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

